

la je napredno fronto, da bi zavzela trdnjavo katoliškega slovenstva. Žerjav, Kramer, Pucelj, Urek in kakorkoli se imenujejo ti poveljniki napredne fronte, so z velikim bobnom hodili okoli po Sloveniji ter vabili, klicali in prosili: »Hajd v napredno fronto pod Pribičević-Radičevovo zastavo.« Bobnali so od shoda do shoda, klicali v boj zoper klerikalnega zmaja, ljudje pa so se jim smejali. Poveljniki napredne fronte so tu, toda vojske ni. Komandanti pribičevićanstva in radičevizma v Sloveniji so komandirali napad na klerikalne trdnjave v Sloveniji, pa ni bilo vojakov, ki bi ga bili izvršili. Naše ljudstvo ne zaupa nobenemu liberalcu, pa naj prihaja k njemu v

gosposki ali kmetski obleki, ker dobro ve, da je vsak strankarsko-organiziran liberalizem laž in hudobija. Če se gosposki in kmetski liberalci združita, je nezaupanje ljudstva še večje, ker se ljudstvo z vso opravičenostjo boji, da mu bo združeni liberalizem napravil še večjo škodo. Bilanca napredne fronte v Sloveniji ob koncu leta 1928 je ta: Napredni generali so tu, toda vojakov ni. In še tisti maloštevilni, ki so se dali izpočetka omamiti od zvokov liberalne trompete, so postali nezaupni ter zapuščajo postojanke. Raste pa od dneva do dneva tista fronta, ki je edino upravičena v Sloveniji, to je fronta slovenskega katoliškega ljudstva.

ve, da je v vladi — bolj kot ne napoti. Čim se umakne, bo prostor za radičevce. Toda njemu je težko iti zopet s Pribičevićem. Bolje je s sedanjjo vlado.

Radičevci in Pribičevićevci gredo narazen? Ta politična zveza je bila tako nenaravna, da je bilo naprej mogoče vedeti, da ni stalna. Radičevci so uvideli, da je Pribičević samo zaradi sebe z njimi in ne zaradi Hrvaške. Ker je zadnji čas skušal tudi denarno podporo dosedanjih radičevskih financirjev spraviti na svoj mlín, so ga postali siti. Slovenski demokrati imajo nalog, pripraviti odhod Pribičevića iz Zagreba. Ker je zavozil v Beogradu, ker je izgnan iz Zagreba, pride sedaj menda v Slovenijo, kjer se mu bo pa slabše godilo.

Hrvatje postajajo trezni! Razven nekaterih kričočev je bilo itak že precej časa mirno med hrvaškim narodom. Hrvaško politiko komandirajo čifutski časnikarji, pa študenti in nekateri častihlepní politiki. Gospodarski in trezni politični krogi pa so začeli zadnji čas uvidevati, da to ne gre, da bi ti nepoklicani vodili hrvaško politiko in so zato posegli vmes. Javno že zavračajo prenapeteže in tako bomo preje, kakor upamo, prišli do tega, da se bo hrvaška politika zasukala v pravo smer. Angleški poslanik Kenard je te dni v tem smislu radičevcem pot pokazal, kakor sta se zmenila preje z dr. Korošcem.

Koliko je naša država dolžna? — Vsaka mlada država ima dolgove, pa v Evropi danes sploh ni države brez dolgov. Naša država pa je prinesla seboj precej tudi predvojnih dolgov, ne le srbskih, ampak tudi avstroogrskih. Svota vseh dolgov znaša 26 milijard 600 milijonov Din. Ako pomislimo, da je to dvakratni leti proračun naše države, potem vemo, da ta zadolženost še ni tako huda. Bila bi pa seveda veliko manjša, ako bi mi zadnja tri leta ne imeli tako slabe letine.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italijanski pajek. V Italiji delajo zvesti hlapci Mussolinija. Delajo zvesto za njega in njegovo nasilno oblast. Zunanjo politiko vodi Grandi. To je pravi politični pajek. Prede in prede okrog Balkana in utrjuje svojo mrežo. Zdaj je šel tudi v Turčijo, da bi še njo pridobil za to. Ni pa se mu vse tako posrečilo, kakor recimo v Albaniji. Pa misli ta pajek, da res ni nikogar, ki bi preje to pajčevino strgal, predno bi se Mussolini po njej spustil in Jugoslavijo pohrustal. Naj le misli! Mi vemo nekaj drugega. Mi vemo, da bo pajka preje nekdo od zadaj vščipnil, predno bi se naprej podal. Zato zastoj ta italijanska politična pajčevina okrog Balkana!

Francoska vlada za pravice katoličanov. Francoska vlada vstraja na tem, da naj se katoliškim redovom zopet dovoli naseljevanje v Franciji

POLITIKNI RAZGOVORI

Dobro razporeženi so sedeli o praznikih naši znanci skupaj, da so se porazgovorili.

»Politika pa nima nič praznikova, je omenil župan.

»Pri nas v Jugoslaviji ima politika ravno deset let že praznik, pravega delavnika še ni bilo«, tako je za šalo rekel naš šaljivec, mislil pa je za res

»Imaš prav«, mu je pritrdil gospodar. »Samo, da ti prazniki politike v Jugoslaviji se mi zdijo kot nepretrgano popivanje in pretepanje. Kakor bi se fantje dajali, tako je eden zgoraj pa zopet spodej in še ne vidiš ne prav, kdo je močnejši, kdo je kriv, da jo je ta ali oni po grbi dobil. Mrtvi so že obležali v tem političnem pretepu, a še ni konca. Nekaj pa se zdaj vendarle godi, nekaj, kar se zgodi tudi po vsakem vaškem pretepu. Vsi začno popraševati: kdo je bil kriv? In tako se danes vsi v Jugoslaviji izprašujejo: kdo je bil vseh teh deset let kriv, da je trajal ves ta čas politični pretep? In oči vseh se obračajo v enega, črnega, s ciganskimi očmi in zlatimi zobmi ...«

»Ne imenuj ga! Preveč ga poznamo! Preveč se ga je imenovalo, preveč se ga je poslušalo«, tako je odločil župan. Šaljivec pa se ni dal, da bi ga ne imenoval. Zapel je po melodiji ciganske sirote: »Sirota jaz okrog blodim, ubog Pribičević! Za zadnje vejo se lovim, pa ne pomaga nič!«

»Ta je ta! Res, peli bomo o njem, pa ta pesem bo pesem tuge za Jugoslavijo. On blodil: od centralizma, h kateremu je zapeljal Srbe, je zablodil k veleizdajstvu, h kateremu je nahujskal Hrvate, in zdaj, ko je spril brate, zdaj se lovi — na Davidoviča, staro grčo ob politični reki, kjer pa ljudi ne bo zanj rešitve. Za novo leto namreč naši liberalci in Pribičevićevi pristaši niso kupili le novega koledarja, ampak tudi novo politiko.

»Te pravzaprav niso kupili, ampak so si jo ukradli, ker denarja nimajo več«, mu je ugovarjal šaljivec.

»Pri njih odloča politiko — denar, se začelo. Zdaj, ko pri Hrvatih ne

dobivajo več, ko bankam in veleindustrijam, ki so plačevale namesto državnega davka — davek naravnost liberalni stranki, ni treba tja plačevati, zdaj se je ustavila politična lajna liberalna in nobene prave viže ne spravi več iz sebe.«

»Tista bo še šla: »O, zdaj gremo, o zdaj gremo, nazaj nas več ne bo!«

»No, no«, je pokaral župan, »danes sta pa oba razposajena. Sta morda kaj všelega slišala!«

»Kako da ne bi! Pomislite, prijatelji! Mora, ki je ležala nad celo Hrvaško, ta mora je vržena ob tla in Hrvatje dihajajo svobodno in govorijo svobodno. Ta njihova beseda je zdaj pametna. Ta njihova beseda gre za tem, da preneha ta dolgoletni spor v Jugoslaviji. Ta njihova beseda kaže, da bodo sprejeli ponujeno roko v spravo in šli tudi oni, kakor je že šel naš voditelj dr. Korošec, na delo za boljše bodočnost. Ne more biti več dolgo, ko se bodo tudi oni pokazali, da so drugačni, kakor jih je slikal Pribičević, da so boljši, kakor so si mislili o njih Srbi. Danes se Hrvatje že v celoti, tudi radičevci, veselijo, da je skozi najbolj napeto dobo vodil državo dr. Korošec in jo je rešil notranjih bojev in zunanjih vojaških posredovanj, do česar vsega bi lahko prišlo vsled hujskanja gotovih politikov!«

»Kaj bodo pa zdaj liberalci«, je resno vprašal župan.

Prav hitro mu je odgovoril šaljivec: »Te bi bilo najbolje dati v špirit, da jih shranimo za svarilen zgled vsem potomcem v Jugoslaviji, kdo je bil prvih deset let največji škodljivec v državi!«

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Davidovičev trud, da pride iz vlade. Že 14 dni si Davidovič prizadeva, da pride iz vlade. Že napove en dan, ko bo odločitev padla, kakor je to napovedal za preteklo soboto, dan je prišel in minil, ali — Davidovič je ostal v vladi. Sploh ni pustil na tem sestanku nikomur drugemu govoriti, le on je imel besedo. Davidovič